

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 574.—27 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1887. ΛΕΙΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

Ἐπὶ τῇ προσεχεῖ λήξει τοῦ δωδεκάτου ἔτους τῆς «Ἑστίας» παρακαλοῦνται οἱ κύριοι συνδρομηταί, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ προσεχές ἔτος, νὰ ἀνανεώσωσιν ἐγκαιρῶς τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΒ'—ΑΡΙΘ. 626

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΒΙΣΜΑΡΚ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ.

Ο ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ ΤΖΙΛΦΙΑ, διήγημα Γεωργίας Ἑλλιοτ. Μετάφρασις Ἀριστοτέλους Π. Κουρτίδου. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΞΟΧΟΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ.

ΕΥΦΥΗΣ ΠΑΝΟΥΡΓΙΑ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΔΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ Π'.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

Παρατουμένης σήμερον τῆς ἐν τῇ «Ἑστία» δημοσιεύσεως «τοῦ Ἑφημερίου Τζίλφιλ», προαγγέλλομεν ὅτι ἐν τοῖς ἐφεξῆς φύλλοις θέλομεν δημοσιεύσει κάλλιστον διήγημα τοῦ διασῆμου Γερμανοῦ συγγραφέως Ρ. Λινδάου, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Στρεβλωθεῖσα ὑπαρξίς», θέμα ἔχον περιεργότατον καὶ εἰς ἄκρον ἐνδιαφέρον. Μετὰ τοῦτο θέλει ἐπακολουθήσει ἡ δημοσίευσίς πρωτοτύπου ἀγροτικοῦ μυθιστορήματος, ἐπιγραφομένου ΤΟ ΒΟΤΑΝΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ, ἔργον τοῦ ἡμετέρου τακτικοῦ συνεργάτου κ. Γεωργίου Δροσίνῃ. Τὸ ἔργον τοῦτο, ὡραῖον ἑλληνικὸν προϊόν, θέλει ἀναντιρρήτως δεσμεύσει τὴν περιέργειαν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ἑστίας», οἵτινες παρακολουθοῦντες ἐν αὐτῷ τὴν ἐξέλιξιν ὑποθέσεως πλήρους δραματικοῦ ἐνδιαφέροντος, θέλουσιν ἅμα ἶδε ἐκτυλισσομένης σκηνᾶς τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἀγροτικοῦ βίου καὶ περιγραφᾶς ἡθῶν καὶ τόπων, γεγραμμένης μετὰ τῆς ἀφελούς ἐκείνης χάριτος, ἥς δείγματα πολλάκις μέχρι τοῦδε παρέσχεν ἡ γραφὴς τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου.

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς δὲ φύλλου θέλομεν ἀρχίσει τὴν ἐν τῇ «Ἑστία» δημοσίευσιν περισπουδαῖστον ἱστορικῆς πραγματείας περὶ τῆς ἐν Κορσικῇ ἐλληνικῆς ἀποικίας, γραφεύσης ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Ν. Β. Φαρδῦ. Ὡς γνωστὸν, πρὸ τριακτίας ὁ κ. Φαρδῦς, τῇ ἐνέργειᾳ τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ διακεκριμένου Ἑλληνος ἱατροῦ κ. Σ. Μεταξᾶ, καὶ δαπάνῃ τοῦ φιλογενοῦς κ. Χρηστάκη

Ζωγράφου ἀπεστάλη εἰς Κορσικὴν ὡς διδάσκαλος τῶν ἐκεῖ ζώντων Ἑλλήνων, ἀπογόνων τῶν Πελοποννησίων ἐκείνων, οἵτινες, πρὸ τριῶν αἰώνων μεταναστεύσαντες, ἱδρυσαν αὐτόθι ἐλληνικὴν ἀποικίαν, μέχρι τῆς σήμερον περισωζομένην, διατηροῦσαν δὲ πάντα τὰ ἐθνικὰ γνωρίσματα, ἥτοι γλῶσσαν, θρησκείαν, ἥθη καὶ ἔθιμα, παρηλλαγμένα μόνον ἐν τισιν ἐκ τοῦ μακροῦ ἀπὸ τῆς ὅλης πατρίδος ἀποχωρισμοῦ καὶ τῆς διαρκoῦς συναφείας πρὸς τὸν ἰθαγενῆ τῆς Κορσικῆς λαόν. Τούτων τῶν Ἑλλήνων, μεθ' ὧν ἐπὶ διατίαν συνεβίωσεν ὁ κ. Φαρδῦς, ἀφηγεῖται ἡμῖν τὰς περιπετείας καὶ τὸν βίον δι' ὅρους ἀπερίττου καὶ ἐπαγωγοῦ, ἐξ αὐτοψίας γνωρίσας αὐτοὺς, τὴν δὲ ἱστορίαν τῶν συναγαγόνων ἐξ ἐπισήμων ὡς τὸ πολὺ ἐγγράφων, ἅτινα εἶδε καὶ ἐμελέτησεν ἐν τοῖς ἀρχαίοις πρωτευόντων οἴκῳ τοῦ Αἰακείου, ἐξ Ἑλλήνων ἐλκόντων τὸ γένος. Ὡς τοιοῦτον τὸ ἀνάγνωσμα τοῦτο, ὀληθῶς ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος, πεπεισμεθα ὅτι θέλει ἰδιαζόντως εὐχαριστήσῃ τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἑστίας».

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΤΟΥ 1887

Κατ' ἔθος, ἅμα τῇ λήξει τοῦ ἔτους, ἐπιχειροῦμεν ἐνταῦθα θραεῖαν ἀνακεφαλαίωσιν τῆς ἐπιστημονικῆς, φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς κινήσεως τοῦ ἔτους, παρέχοντες οὕτω τὴν εὐκαιρίαν τῆς συγκρίσεως αὐτῆς πρὸς τὴν κίνησιν τῶν προηγουμένων ἐτῶν.

Πρὸ τούτου πρέπει δι' ὀλίγων λέξεων νὰ μνημονεύσωμεν τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἐκλιπόντων τῶν βίων, ἐκείνων ὅσοι εἶχον τὴν θέσιν ἐξέχουσιν ἐν τῷ κύκλῳ, εἰς ὃν ἀφορᾷ ἡ ἐπιθεώρησις αὐτῇ. Ἄμα ἀρχομένου τοῦ ἔτους δύο σύγχρονοι θάνατοι, τοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητοῦ τῆς μαγειευτικῆς Μιλτιάδου Βενιζέλου καὶ τῆς Ἑλίζης Σούτσου, ἐστέρησαν ἐκεῖνος μὲν τὴν ἐλληνικὴν ἐπιστήμην διαπρεποῦς μύστου, οὗτος δὲ τὴν φιλολογίαν εὐγενοῦς καὶ φιλοπόνου τῶν γραμμάτων ἐργατίδος. Ἐκτὸς τοῦ Βενιζέλου ἡ ἱατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου προέπεμψεν εἰς τὸν τάφον καὶ ἕτερον διακεκριμένον αὐτῆς μέλος, τὸν καθηγητὴν τῆς ἱατροδικαστικῆς Ἀχιλλέα Γεωργαντᾶν. Κενὸν δυσαναπλήρωτον ἀφῆκεν καὶ ὁ θάνατος τοῦ Παύλου Λάμπρου, τοῦ πολυμαθοῦς νομισματολόγου, οὗ τὸ κύρος ἦν καὶ ἐν Εὐρώπῃ ἀνεγνωρισμένον. Τελευτώντος δὲ τοῦ ἔτους ἀπεβίωσε καὶ ὁ πρῶν καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ διακεκριμένος ἐπιστήμων Νικόλαος Σαρρίλος.

Τῷ 1887 δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἔτος πεντηκονταετηρίδων. Κατ' αὐτὸ ἐπανηγυρίσθῃ διὰ συνεδρίου Ἑλλήνων ἱατρῶν ἡ πεντηκονταετηρίς τῆς ἱατρικῆς Ἑταιρίας, ἡ πεντηκονταετηρίς τῆς καθηγεσίας τοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ σοφοῦ καθηγητοῦ κ. Ι. Σούτσου, καὶ ἡ ἐπισημοτάτη πασῶν πεντηκονταετηρίδων τοῦ ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρυμάτος, ἐπρόκειτο δὲ κατ' αὐτὸ νὰ πανηγυρισθῇ καὶ ἡ τοῦ πολυτεχνείου πεντηκονταετηρίς, ἀλλ' ἀνεβλήθη εἰς εὐθετερότερον χρόνον.

Ἐπίσημα ἄλλα γεγονότα εἶνε ἡ τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος Ἰωάννου Καποδιστρίου ἐν Κερκύρᾳ τελεσθεῖσα μετὰ τῆς ἐπισημοτάτης, τῆς ἀρμοζούσης εἰς τὴν ἔχον προσωπικότητα τοῦ πρώτου κυβερνήτου τῆς Ἑλλά-